

В Гадсоні святкуватимуть

Тисячоліття

Гадсон, Н. Ю. — У суботу, 16-го липня ц.р., відбудеться святкування Тисячоліття Хрищення України, які влаштовує Українсько-Американський Комітет Тисячоліття трьох повітів, Колумбія, Грін і Дачес, у співпраці з комітетами Ольбані і Кергонкуну.

Святкування розпочнуть ся вранці о год. 9:30 і триватимуть до 5 год. вечора. Після вранішньої церемонії піднесення прапорів, в якій візьмуть участь численні українські організації в кількості 300 осіб, святкування продовжатимуться з різноманітною і багатого програмною: музичні точки, танці, різні виставки, столи з кулінарними етнічними стравами тощо.

В год. 6:15 в церкві Св. Марії українські священники, православний о. Іван Куліш і католицький о. Джефрі Роджерс, відслужать Мелебен українською мовою при співучасті місцевих американських священників. Співатиме хор під диригуванням Ярослава Кушніра. Спонсорами екуменічного Мелебена є гадсонська Міжрелігійна рада.

Фестивальна частина святкування відбуватиметься на площі доволі будівлі суду, а у випадку дощової погоди — в Академії св. Марії. Комітет Тисячоліття сподівається численної участі українців і неукраїнців.

Вже можна набутися відзнак

Тисячоліття

Джерзі Сіті, Н. Дж. Крайовий Комітет Тисячоліття Хрищення в Україні подає до відомої української громадської, що вже є в розпорядку офіційна відзнака цього комітету.

Проект відзнаки-емалі виконала мисткиня Люба Мазур в голубій, золотій та білій барвах.

Відзнаку-жетон в ціні по 5 дол. можна закупити в Крайовому Комітеті Тисячоліття Хрищення в Україні, пишучи до: National Committee to Commemorate Millennium of Christianity in Ukraine, c/o UNA, 30 Montgomery St., Jersey City, N. J. 07302.

Фото відзнаки (поширене)

Відбудеться турнір Голфа

Дітройт. — Крайові змагання голфу за чемпіонат Українського Народного Союзу відбудуться 15-го і 16-го липня ц.р., на площі голфового клубу у Рочестері, Миш. Після змагань буде бенкет і забава в приміщеннях Українського Культурного Центру у Воррені, Миш.

Приміщення під час перебування на змаганнях можна замовляти в готелі Ред Руф Інн у Воррені, телефонуючи на число: (313) 573-4300 зі зазначенням, що це на голфові змагання УНС. Зголошення до змагань прийматиме Роман Федорович, на число телефону: (313) 540-4122, (313) 737-4460.

У СВІТІ

НЕЗАЛЕЖНИЙ ПОРТУГАЛЬСЬКИЙ тижневик „Ешпресу” повідомив, що минулого місяця з Куби в Анголу прибуло 2,000 кубинських вояків, які проходять службу в ракетних військах, для зміцнення оборони проти військ Південної Африки на кордоні з Намібією. На думку авторів статті, ця акція має на меті зміцнити позиції Анголі і Куби на переговорах з Південною Африкою і З'єднаними Штатами, на яких обговорюються перспективи закінчення війни в Анголі, яка триває уже 13 років. Кубинське поповнення прибуло буквально напередодні другої рунди мирних переговорів між представниками чотирьох країн у Каїрі.

В КОМУНІКАТІ, ОПУБЛІКОВАНОМУ після завершення триденної сесії Ради економічної взаємодопомоги (РЕВ), що відбулася у Празі, серед країн-учасниць, які підтримали рішення про створення спільного ринку країн комуністичного блоку, назвали всі країни РЕВ, крім Румунії. З тексту комунікату також можна зробити висновок, що на сесії не вдалося досягнути єдиної думки щодо радикальних реформ економічної спільноти країн Східної Європи і їх комуністичних партнерів в інших частинах світу. За проведення реформ виступили СРСР, Польща, Чехословаччина і Болгарія.

НА ЗАПРОШЕННЯ ГОЛОВИ об'єднаного комітету начальників штабів адмірала Вільяма Крова начальник генерального штабу совєтської армії маршал Сергій Ахромєв з покладу літакосносія „Рузвельт” спостерігав за морськими і повітряними маневрами в Атлантиці біля бережжя стеїту Північна Кароліна. Маршал Ахромєв і особи, що його супроводжували, високо відгукнулися про бойові якості американських кораблів і літаків, а також про підготовку і дисципліну вояків та старшин. На запитання чи хотів би маршал, щоб совєтська флота мала кораблі класу „Рузвельт”, Ахромєв відповів: „Наші країни мають різну історію і різне географічне розміщення. Тому цілком зрозуміло, що наші збройні сили мають різну структуру”. Кореспондент газети „Вашингтон Таймс” Пітер Олмонд пише, що морська стратегія Совєтського Союзу досі залишається загадкою для американських військових спеціалістів.

МІНІСТЕР ВНУТРІШНІХ справ Західної Німеччини заявив, що майже 40,000 осіб попросили політичного притулку в Західній Німеччині з початку цього року, і кількість заяв до кінця року може перевищити 100,000. Є всі підстави сподіватися, що 1988 рік стане у Західній Німеччині рекордним щодо кількості таких заяв, перевищивши показники 1980 і 1987 року, коли понад 100,000 осіб вирішили переселитися в Західну Німеччину. Однак західнонімецький міністр підкреслює, що лише 9.5 відсотка осіб, які попросили політичного притулку, доказали, що вони мають право на це. Решта, всі інші намагаються емігрувати в Західну Німеччину з економічних мотивів. Найбільша кількість заяв надійшла від поляків — 12,136, за ними йдуть турки, югослави, іранці, ливанці і пакистанці. 36 відсотків заяв надійшло від громадян комуністичних країн.

Відбудеться відзначення

Тижня Поневолених Націй

Нью Йорк. — Проголошений Президентом Тиждень Поневолених Націй відзначається в дніх від 17-го до 25-го липня ц.р.

В Нью Йорку відбудеться відзначення Тижня Поневолених Націй в неділю, 17-го липня ц.р. за такою програмою:

В год. 9-й ранку — збірка учасників на 5-й авеню і 59-й вулиці:

в год. 9:15 — похід учасників до катедрі св. Патрика; в год. 10-й ранку — відправа Мелебна в катедрі св. Патрика в наміренні успіхів боротьби поневолених народів за їх свободу; в год. 11-й перед полуднем — похід учасників під будинок Організації Об'єднаних Націй; в год. 12-й — промови і виступи місцевих груп.

Собор св. Володимира у Пармі влаштовує храмове свято

Парма, Огайо. — Український православний собор св. Володимира у Пармі, Огайо, урочисто святкуватиме храмове свято в неділю, 24-го липня ц.р.

В 10-й год. рано відправлятиме Святу Літургію причет катедрі: о. протопресвітер Степан Ганкевич, о. Іван Наконечний та о. протоієрей Михайло Михайлюк. Співатиме хор під керівництвом Олега Махляка.

Після Святої Літургії, відбудеться святковий обід у парафіяльному осередку. Вигодосить доповідь д-р Роман Єрмоков, професор історії східного християнства при Коледжі св. Андрія у Вінніпегу, Ман.

В Менор коледжі відбувся

дяківський курс

Дженкінс, Па. — У зв'язку із відзначенням 1000-ліття Хрищення в Україні, Менор Джуніор коледж спонзорував курс для вишколення дяків від 17-го до 23-го червня ц.р. тут на кампусі при Факс Чейс Ровл і Форест аве. Курс відвідувало 35 учасників, включаючи Сестер Василянок і осіб, прибулих з Мамія Біч, Фла., Менчестеру, Нью Гемпшир і Александрії, Ва. Ін-

структором курсу був проф. Джеймс Ролд, музиколог і спеціаліст у літургійній музиці Української Католицької Церкви.

ВІРА І ПІСНЯ — ДВІ ДЖЕРЕЛЬНІ СИЛИ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

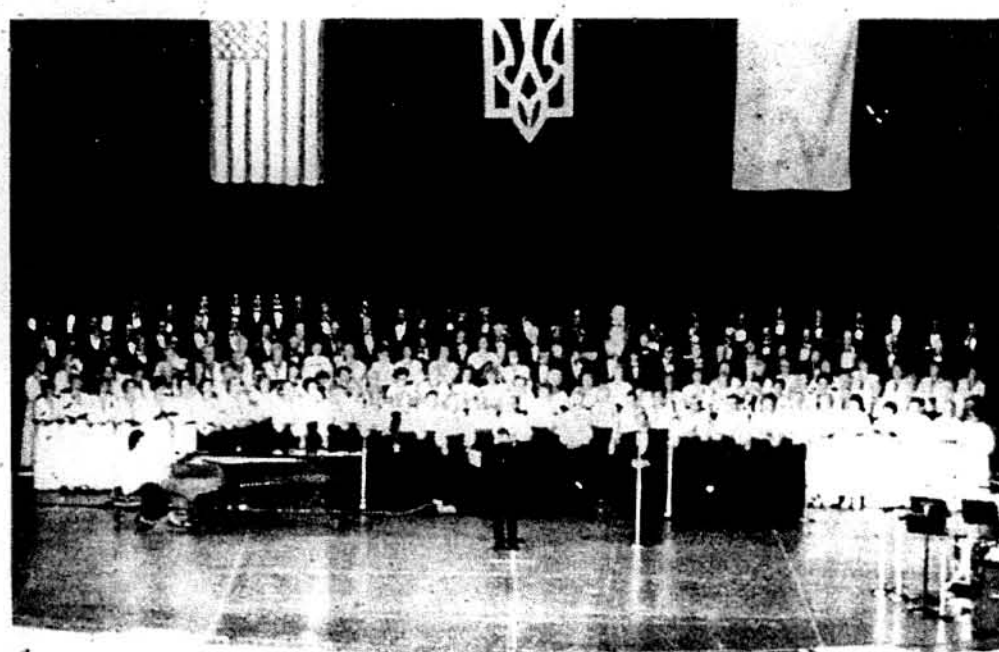
У НЬО ДЖЕРЗІ З УСПІХОМ ПРОЙШОВ УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. М.) — Є імпрези, концерти, фестивалі, які, хоч і збирають багато людей, проходять непомітно і про них швидко забувають. Але є такі, що викликають захоплення, про них багато говорять, довго згадують. Вони залишають після себе слід не лише у нашій свідомості, але і в історії народу.

Особливо багатий на цікаві імпрези, події нинішній ювілейний рік — рік Тисячоліття Хрищення України. Ми ще й досі з захопленням згадуємо про концерт української релігійної музики з нагоди Тисячоліття, що відбувся 14-го лютого ц.р. в Ейвері Фішер Голл Лікольн Центру в Нью Йорку з ініціативи Фонду ім. Мазепи у співпраці з Українським Народним Союзом і про той же концерт в Атланті. Залишається у пам'яті покоління і ювілейні святкування, що відбулися недавно у Лондоні та Римі.

До однієї з небуденних подій можна віднести і цьогорічний, 14-й з черги, Український Фестиваль у Гарден Стейт Арте Центрі в Голмделі, Нью Джерзі, що відбувся у суботу, 18-го червня.

Відомий український мислитель Євген Сверстюк дуже влучно зауважив, що віра і пісня — це „дві джерельні сили, що живлять українську культуру протягом століть”. Оскільки рік цей — ювілейний, то й фестиваль пройшов під знаком Тисячоліття Хрищення України і в ньому як ніколи знайшли своє відображення „дві джерельні сили” — віра і пісня. Дві сторони нашого буття — релігійна і світська. І саме в цьому полягала небуденність фестивалю-88, його відмінність від усіх попередніх. Це відчувалося у всьому — і в значно більшій кількості станків зі зразками народного мистецтва, і в тому, що на фестиваль прибуло багато більше українських художників і скульпторів, і в багатій палітрі їх мистецьких творів, значна частина яких була присвячена славній даті нашої історії — Тисячоліттю християнства в Україні, і особливо у вдало підібраній програмі концертів.

Об'єднаний хор виконує молитву „Владики неба і землі” з опери С. Гулака-Артемовського „Запорожець за Дунаєм”.

Владики Мстислав Скрипник та Стефан Сулик і духовенство Української Православної і Католицької Церков під час спільного Мелебна. (Світлина Ярослава Кушніра)

вячена славній даті нашої історії — Тисячоліттю християнства в Україні, і особливо у вдало підібраній програмі концертів.

М. ГОРБАЧОВ ПЕРЕБУВАЄ

У ПОЛЬЩІ

Варшава. У понеділок, 11-го липня, в Польщу з шестиденним візитом прибув генеральний секретар ЦК КПРС Михайло Горбачов. Совєтського лідера і його дружину Раїсу, яка, як звичайно, супроводжує мужа в його поїздках, на варшавському аеродромі зустріли генерал Войцех Ярузельський.

На аеродромі і на шляху до міста М. Горбачов декілька разів підходив до груп варшав'ян, що стояли по боках шосе, розмовляв з ними, роздавав автографи і пишесував польське вітання своїм книжкам „Перебудова”, яку, як вказує кореспондент Асоційованого Пресу, можна дістати у Польщі на чорному ринку за подвійну ціну. Поляки мають надію, що окремі кроки Горбачова в сторону лібералізації, прийняті ним в рамках політичної гласності, змусять польських керівників також зняти на деякі поступки в ідеології.

У Варшаві Горбачов і Ярузельський мали розмову, про зміст якої ніхто відомостей не подає. Польське офіційне пресове агентство ПАП, повідомляючи про розмову двох лідерів, надало лише про „економічні, політичні і соціальні зміни, що відбуваються в обох країнах”.

М. Горбачов виступив перед делегатами польського союму. У своїй промові він зазначив, зокрема, про зменшення звичайних озброєнь в Європі і сказав, що якщо країни НАТО відмовляться від залягнаного роззброєння 72 американських винищувачів-бомбар-

дувальників Ф-16 в Італії, то Совєтський Союз „готовий вивести свою авіацію з країн Східної Європи”. Він повторив також совєтську пропозицію відновити переговори про зняття військ з обох боків, оскільки військовий склад військ в Європі становить величезну кількість військ в Європі на 500,000 осіб з кожної сторони.

Виступивши від підготовленого тексту, Горбачов заявив, що, оскільки переговори про зменшення звичайних озброєнь зайняли в ідею, треба шукати „неформальних пошуків шляхів вирішення цієї проблеми” разом з лідерами західних країн.

Звертаючися до делегатів союму, совєтський керівник порушив справу про так звані „білі пані” у совєтській історії, зокрема в історії совєтсько-польських відносин. Він, однак, не надав про катинську трагедію, коли після початку Другої світової війни з наказу Сталіна в лісі під Смоленськом вбили 4,500 польських старшин. Для розслідування цього довго замовчуваного випадку уже за Горбачова була створена спеціальна наукова комісія, і поляки мали надію, що після прибуття у Варшаву Горбачов визнає, нарешті, що відповідальність за цю страшилку акцію несе Сталін.

Совєтський генсек не став обговорювати цю „дезильку” тему, лише зауважив, що „світлим шляхом до істини є вивчення фактів”.

У ХАРКОВІ СТАРАЛИСЬ

СВЯТКУВАТИ ТИСЯЧОЛІТТЯ

Харків. — У неділю, 19-го червня ц.р. тут біля собору Святої Покрови зібралися кілька десятків осіб, щоб відкрито зустріти 1000-річчя Хрищення України. Відзначення влаштував клуб „Друзів української мови Слобожанщини” імені Василя Стуса”. Керівником цієї асоціації є колишній політичний в'язень, філолог Віталій Калиниченко.

О 5-й годині по полудні члени клубу розгорнули гасла: 1000-річчя хрищення України-Русі, згуртуємося у клубі „Друзів української мови”. Ведучий клубу В. Калиниченко повідомив про початок ювілейного святкового віча і закликав присутніх віддати всі сили національній і християнській ідеї. У ту мить до гуртка прийшли два офіцери у міліцейських уніформах і катеторично зажадали припинення „незаконної акції”.

Тоді Степан Сапелюк, голова клубу, пояснив їм, що будуть прочитані тільки вірші на релігійні і історичні теми та короткий огляд історії Української Церкви. Міліціонери відійшли за дальніми вказівками.

Дальше промовляв С. Сапелюк, який з нагоди 1000-річчя християнства унічасників мітингу в короткий екскурс історії Української Церкви та української культури. Двоє осіб у цивільному прийшли до доповідача і стали вимагати промовляти виключно російською мовою. За якийсь час переклади почали, попри охорону органів КГБ та міліції, прислухатися до гурту, який швидко зростає кількістю. Люди самі активно захищали доповідача та закликали читати рідною мовою. Катебісти фізично почали проковувати учасників і вимагали розійтися, але люди скандували: „Продовжувати читати вірші”, а також проявляли зацікавленість у працях клубу. Просили дати їм можливість культурологічного контакту з членами клубу. Остерігаючись від фізичної розправи над учасниками демонстрації з боку провокаторів, члени клубу хутко покинули місце демонстрації. Та громада вболівала за демонстрацією і супроводжувала учасників, ставивши безліч запитань стосовно „білих плям” української історії, культури і віри.

Демонстрація для відзначення ювілею Хрищення України відбулася з гідністю, продемонструвавши новий етап відродження культурних традицій міста Харкова. Півторогодинна маніфестація Клубу „Друзів української мови імені Василя Стуса” нагадала харків'янам, що наступила нова хвиля національної думки.

Членами - фундаторами клубу „Друзів української мови Слобожанщини” імені Василя Стуса” є: С. Сапелюк (Закінчення на стор. 3)

Терористи в Греції заатакували туристичний корабель

Піреус, Греція. — В понеділок, 11-го липня ц.р., невідомі терористи напали на туристичний корабель в Греції із 571 пасажиром, майже виключно чужинцями, і кинули на нього ручні гранати та обстріляли скорострілами. Терористи, що були на кораблі втекли негайно після атаки моторовою лодкою. Того самого дня ранком вибух забив двоє осіб і зникло авто, що паркувало у затоці, близько місяця, до якого мав приїхати туристичний корабель.

Терористична атака тривала лише чотири хвилини, але викликала величезну паніку серед пасажирів, що саме верталися з односторонньої прогулянки. Із 571 пасажирів ще не знайдено біля 60. Люди в паніці вискакували з корабля у воду. Деякі з них попали під пропелер корабля, інші загинули від гранат і стрільби. Досі обчислено убитих на дев'ять осіб, а 15 є важко раненими.

Хто були ці терористи і чому вони вибрали невинних туристів як свої жертви — невідомо і ніяка терористична група досі не бере відповідальності за ці два нові напади.

Міністер торговельної флотії Греції Е. Яннопулос засудив напад як „варварський акт, виймкової нечестивості”, заявив, що приморська грецька сторожа шукає за вбивцями і на лодкою, в якій вони втекли.

В АМЕРИЦІ

БАЗУЮЧИСЬ НА ТОМУ, що різноманітність і конкуренція існують рівно навчання, велика кількість шкілних округ ЗСА уможливила батькам вибирати публічні школи, до яких хочуть посилати своїх дітей. Прихильники цієї зміни, твердять, що це оживить шкільні програми, збільшить зацікавленість батьків у школах, куди ходять їхні діти і у висліді поліпшить оцінки учнів в загальному. Натомість опоненти цієї спроби побоюються, що можуть затратитися близькі відносини батьків зі школами їхніх округ, жорба про те, що станеться з тими дітьми, які залишаються в тих місцевих школах, як і турбота про знеохоту учителів змагатися за поліпшення.

З КОЖНИМ ДНЕМ НАПРУЖЕННЯ в політичних партіях ЗСА збільшується, бо наближається речення виборів і кандидати на президентську номінацію повинні б сильніше підкреслювати головні точки їхніх платформ. Цим разом обидва головні кандидати на номінацію, внутрішній Джордж Буш і губернатор Майкл Дукакіс, є дуже обережними у своїх планах на майбутнє. Навіть обидва критика є обмежена і в загальному відчуватися атмосферу вичікування.

ПОСУХА В ЦЕНТРАЛЬНИХ СТЕЙТАХ ЗСА до своїх жертв, крім збіжжя і худоби, в останніх дніх додала ще й рибу і птахів. Інспектори тваринного і рибного господарства цих районів затурбовані з цього приводу, бо велика кількість риби і птахів злихають з браку того чи іншого середника потрібного для їхнього існування.

РІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ Епископальної Церкви ЗСА, яка відбулася в Дітроїті минулого тижня, надаліше залишила незмінною свою політику в справі статевої моральності, і відмовилася виключити можливість змін в найближчому майбутньому. З одного боку конфедерація підтвердила „біблійні і традиційні навчання невинності і вірності”, а з другого закликала до „відкритого діалогу” у справах статевої моральності. Розходиться тут мабуть найбільше про дуже дискусійну справу гомосексуалізму.

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda (201) 434-0237 FAX (201) 434-0238
Subscription: 1 year \$40.00 6 months \$22.00 3 months \$12.00
UNA members 1 year \$15.00 Change of address \$1.00 Make check or money order payable to: Svoboda

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0238 Fax (201) 434-0238
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Приєднати на рік \$40.00 на півроку — \$22.00 на 3 місяці \$12.00
Для членів UNA: \$15.00 річно За кожну зміну адреси \$1.00
Гроші: грошові замовлення на Svoboda

Printed in USA Jersey City, N.J. 07302

Резиґнація Міза

Едвін Міз студіював право спершу в Ейлс-кому, закінчив у Каліфорнійському університеті в Берклі. Був він федеральним прокуратором і професором права в Окленді у Каліфорнії. Від 60-тих років цього сторіччя був Міз особистим приятелем Рональда Регена, двократного губернатора Каліфорнії. Тож не було дивницю, що Реген, ставши Президентом, покликав Міза спершу до штабу Білого Дому, а від 1985 року призначив його на генерального прокуратора, себто — за європейським відповідником — на міністра справедливості. Але Міз, згодом, заплутався у справи, які стягнули на нього атаки збоку демократичного Конгресу. Щоби протидіяти цим атакам, Міз сам покликав федерального суддю Джеймса МекКея за спеціального прокуратора, щоб він прослідив всі роблені проти Міза закиди. Коли 5-го липня цього року Міз дізнався, що названий спеціальний прокуратор, не знайшовши нічого кримінального, передав Білому Дому в запечатаній коперті 800-сторінковий звіт свого слідства. Міз, хоч не перечитав того звіту, — скликав несподівано у Сакраменто в Каліфорнії, де він перебуває на короткому відпочинку, пресову конференцію і заявив, що „цього літа“ зрікається свого становища, при тому слушно нарікаючи на „мідія“, які своїми несправедливими атаками огричили життя йому і його родині. Сам Міз завжди твердив, що не вчинив нічого злого, і президент Реген заявляв йому своє довіря. Противники Міза не закидали йому доведених будь-яких злочинів, а тільки, „мовляв“, „неетичне“ використання свого становища в Уряді для справ, які не повинен був заплутуватися.

Мізові закидали чимало „гріхів“, — бо вже у 1983 році появилася у пресі перша колочка, що він, колишній старшина артилерії, намагався негарними засобами дістати ступінь полковника в резерві. Однак найважливішими були два закиди. Перший стосувався його протекції, за допомогою колишнього члена штабу Білого Дому, згодом члена конгресового „лаббі“ фірми, що продавала зброю, „Ведетх корпоратції“, — дати цій фірмі замовлення на 32 мільйони доларів. Того посередника, Лина Ноффінгера судили і засудили. Мізові, який мав невеликі власні фонди у названій корпоратції, не закинули зламання закону, але — „неетичну“ поведінку. Другий закид стосувався плану, що його схвалював і Ізраїль, повести руропровід природного газу з Іраку, що коштувало б один мільйон доларів. Мізові закидали, що він буцімто впливав на ізраїльський уряд, щоб Ізраїль не перешкоджав реалізації згаданого проекту, з якого найбільші зиски мав дістати приятель і адвокат Міза Роберт Валлах. Тут теж не виявлено, що Міз на цій історії мав би заробити якісь гроші, але закидалося знову, „неетичне“ використання своєї позиції члена американського уряду для торговельно-фінансової трансакції, яка із ресортом генерального прокуратора — себто із судівництвом — не мала нічого спільного.

Кампанія проти Едвіна Міза, в якій вели перед сенатори Метценбаум і Кеннеді, була така вперта і голосна, що Міз став наче символом „неетичної“ атмосфери у Білому Домі. Ясно, що у виборчому році це шкодило Джорджові Бушеві. У травні цього року Буш мав довгу розмову в чотири очі з Мізом. Після цієї розмови Буш заявив журналістам коротко, що він „вдоволенний“, бо Міз запевнив Буша, що він не пошкодить виборчій кампанії Буша. Тепер всі часописи, що це нещодавно вели кампанію проти Міза, ствердили, що резигнація Міза — це корисна для Буша подія. Вправді демократичний кандидат Майкел Дукакіс твердо заявив, що він далі атакуватиме „неетичну“ атмосферу в уряді Регена. Але це вже не будуть атаки проти Міза, бо він незабаром стане знову приватною особою і не буде причетним до будь-яких проблем Уряду та президентських виборів.

Гарно обговорив Міза редактор престижного консервативного журналу „Нешенел Рів'ю“, Вілліам Ф. Баклі, мол., до речі, приятель українців, кажучи, що якщо Міз такий „крутий“ у фінансах, мовляв, то „чому він бідний“, чому не став мільйонером? Як це якраз мультимільйонери є ті, що Міза найбільше цькували...

Для президента Регена це зле, що з Білого Дому „мідія“ і демократи „виїли“ ще одного відданого Президентові урядовця, але Рональд Реген має ще тільки півроку урядувати, поки також стане приватною особою. Тож і Міз не є в цій ситуації незаступимим.

Відомого композитора, нрізняного диригента й заслуженого громадського діяча о. Остапа Нижанківського розстріляли поляки без суду у травні 1919 року, коли тільки після відступу Української Армії зайняли Стрий. Хоч наш народ переживав у той час дуже важкі дні й не було тоді ні однієї української сім'ї, яка не відчувала б терору польського окупанта, то все ж розстріл талановитого композитора потряс до глибини всім нашим громадянством, вкрив жалобою усю галицьку Україну.

Остап Нижанківський народився 1862 року в сім'ї о. Йосифа Нижанківського, почесного крилошанина й пароху Дідущин Великих біля Стрия. Батько належав до найдідальніших священиків серед старшого покоління Стрийщини. Ширив напівлегливо в своїй парадії акцію тверезості й написав навіть книжечку п. н. „Алькоголізм“, що її видав у Жовкві 1910 року. Мати, Осина з Тишинських, відзначалася найкращими прикметами духу як жінка, мати й українка, виховавши шістьох синів і трьох дочок на чесних і свідомих громадян та добрих народних робітників.

Після шостої класи гімназії служив Остап три роки в австрійській армії у Львові при вулиці Валовій. Тоді навчався зносини з учнями нашої академічної гімназії та зорганізував серед них гарний хор. Потім скінчив

Іван Боднарчук

СВІТЛІЙ ПАМ'ЯТІ О. НИЖАНКІВСЬКОГО

там же сьому і восьмому класу та здав матуру. Мріяв про виїзд до Відня або Праги на студії в музичній консерваторії. Але матеріальні нестатки не дали здійснитися його мріям. Скінчив теологію і став священиком. Велику частину свого життя провів у Дулібах і Завадові стрийського повіту, де був парохом.

Із сестер о. Остапа найстарша Осина виїхала заміж за відомого колись громадського діяча й письменника о. Олександра Бобикевича, про якого д-р Е. Оленісний у своїх споминах пише в суперлативах. Його згадує досьогодні вся Стрийщина як ревного священика й сотрудника в Стрию, організатора міщанства та ініціатора всіх громадських установ цього міста. Він вважався особливо як автор поезій і п'єс-сатири „Настоящий“, в якій висміював наших москвофілів.

Св. п. о. Остап Нижанківський залишив по собі трьох синів. Степан — колись відомий організатор студентства, голова ЦЕСУСУ і співредактор „Національної Думки“ і „Студентського Вісника“. Він жив у Празі й популяризував серед чехів українську справу. Другий син, Нестор — це заслуже-

ний композитор і славний піаніст. Третій Богдан — інженер, помер на еміграції після війни.

У родині Нижанківських плекання музики передавалося з роду в рід, з батьків на дітей. Остап Нижанківський створив багато сольових пісень, дуетів, гармонізував народні пісні й колядки. Нашому загалові найбільше знамі такі його композиції: „В гаю зеленім“, присвячена сестрі Остапа Бобикевичеві, — „Верніться, сні мої прекрасні“, „О, не забудь“, „І широку долину“, „Ах, де ж той цвіт“ і деякі інші. Найбільше вважався хорівим композитором „Гулялі“ (до слів О. Федьковича) і „З охришків“ (теж слова Федьковича), та сольовими, наприклад, „Минули літа молоді“. Пісня „В гаю зеленім враз з'явився“ прийнялася вміст серед громадянства й не було колись ні одної музичної панни, що не співала б її. Композиції Остапа Нижанківського захоплювали всіх, а ім'я композитора було на всіх устах. Він склав під ноти пісню кнівських студентів „Погудіть що ніч, товариші мої“ і вона довгі роки була дуже популярна. В час військової служби в 1885

році видав о. Остап літографію свій дует до слів Володимира Навроцького „До ластівки“ з своїх дрібних ошадностей. Громадянство розкопало вміст усього налад і та пісня дуже поширилася в Галичині.

Коли о. О. Нижанківський провадив у Львові український хор, почав з початком 1885 року видавати музичні твори. Була це т. зв. „Бібліотека музикальна“. Вийшло всіх разом 10 випусків. Велика в цьому заслуга О. Нижанківського, бо те видавництво дуже поширило музичну культуру в Галичині й причинилося до зросту музичних товариств. Кидалося в вічі, що поруч із творами учня гімназії Остапа Нижанківського, йшли пісні його професора Анастасія Вахнянина та інших композиторів. З видавничої діяльності о. Остапа треба теж згадати його „Українсько-руський співаник“.

О. Нижанківський постійно листувався з М. Лисенком, який давав йому поради, звертав увагу на красу народних пісень тощо. Мав теж зв'язки з буюнівським композитором С. Воробкевичем.

Стрий і стрийський повіт здавна славили своїми хорами й любов'ю до музики. Нічого дивного, аде тут довірою працював талановитий диригент О. Нижанківський, і напевно Стрийщина йому завдячує свою співачку й музичну

(Закінчення на стор. 4)

Д-р Юліан Мовчан

КАПІТАЛЬНИЙ ВКЛАД ДО УКРАЇНСЬКОЇ БІБЛІОГРАФІЇ

II.

інську бібліографію на Сході Європи, яку опрацювали вчені та літературний гурток Острога.

Із зростом друкарства розпочався зріст також приватних бібліотек. Наприклад, Петро Могила (1596-1647) — „велика постать бібліотечна“, мав бібліотеку кількістю 2,131 книг. Книжки були видані різними мовами і на різні теми — релігійні, філософські, з математики і т. д. Після його смерті бібліотека була передана Київській академії, яка, на превеликий жаль, 1780 року згоріла, — залишилося лише три книги...

Великим книголюбом був Степан Яворський (1658-1722) — один з архітектів перебудові Московщини на європейську моду, галичанин (походив з Яворова) і митрополит Рязанський. Будучи примусом проживати на холодній півночі, постійно скаржився на „неудоботерпиме время“, сильно тужив за Україною. Перед своєю смертю Яворський написав „Елегію“ латинською мовою, в якій наче найближчою і найрізнішою особою він виливає свою смертельну тугу і жаль, що вже ніколи не зможе насолоджуватися своїми книгами, які були для нього „нектаром, медом, славою, радом, любов'ю і потіхою“... (Ст. 93-94).

Граф і генерал Милорадович (1839-1905) — історик

і генеалог, з роду в рід збираючи книги, мав у своїй приватній бібліотеці 16,000 книг. Милорадовичі у маску Любечі на Чернігівщині збирали архів та документи гетьмана Павла Полуботка та інших.

Також був великим книголюбом гетьман Іван Мазепа (1639-1709). Він асигнував значні суми грошей на потрібні книжки. Це за його гроші 1708 року було надруковане Євангеліє в Алеппо арабською мовою. При цій нагоді варто зазначити, що вже в бібліотеці Ярослава Мудрого у Св. Софії в половині XI століття, за обрахунками знавіш, налічувалося до 850 книг. Усі вони, звичайно, були рукописні.

Іван Франко, хоч був переважно талановитим літературним та зарічковим працюю, проте ще якось знаходив час і для праці в ділянці рідномовної бібліографії. Зокрема, він зробив доповіднення до бібліографії Левицького, а також був ініціатором заснування в Галичині товариства краєзнавства. В 1883 році організував серед студентів Етнографічно-статистичний гурток у Львові.

У новітні часи для популяризації української книжки велику роль відіграли такі друковані органи, як журнал „Київська старина“, яка кожного року публікувала до 60 рецензій та

оглядів на книжки: „Літературно-Науковий Вісник“ у Львові, який був свого роду національною трибуною українців протягом кількох десятиліть. „Літературний календар „Провіта“ у Львові, „Рідна Хата“ (Київ, 1909-1914), журнал „Нова Громада“, що почав виходити 1906 році, та інші.

Було б несправедливим не згадати при цій нагоді Михайла Комарова, опікувача українознавства. Будучи уродженцем села Дмитрівки на Січеславщині, після закінчення Харківського університету, він свою активність в ділянці української культури проявив в найбільш важкий період для діячів нашої культури — 1880-ті роки, тобто, в роки видання Емського указу царя Олександра II в 1876 році про заборону друку та поширення книжок українською мовою. Шедером творчості. М. Комарова вважають його „бібліографічний показник нової української літератури“, опублікований на сторінках українського альманаху „Радла“ за 1883 рік.

Не в меншій мірі прислуговувався для української бібліографії Іван Левицький — видатний бібліограф Галичини. Він власними руками перегорнув і переглянув тисячі журналів та часописів та зробив виписки потрібного йому матеріалу, на підставі якого склав бібліографічний кодекс подиву гідний навіть сьогоднішнім бібліографам.

Все вищеподане — лише мала частина всього того цінного, що подав у своїй капітальній праці д-р Максим Бойко, — це один з когорти найвидатніших українських бібліографів.

ЗДОРОВ'Я — ВСЬОМУ ГОЛОВА!

Д-р мед. Роман Осінчук

Дещо про шкідливу дію сонця на вакаціях

Після довгої, не раз не дуже чекаемо літа та корисного відпочинку подальше від гамірливого, закуреного міста, на лоні природи, в околиці гір чи на морських пляжах, а що найважливіше в обіймах благодатного сонця, якого так мало маємо серед вузьких вулиць та багатоповоротних кам'яниць великих міст. Того сонця очікують і старші люди й особливо наша шкільна молодь, відкладаючи книжки на полицю та шукаючи дозвілля серед зеленої природи та в обіймах сонця чи розради у водних купелях гірських рік, озер чи бурхливих хвиль на морських пляжах.

Але й тут треба не раз дивитися з острахом на тих безжурних вакаційників, що довгими годинами вигріваються до сонця, опалюючи свою шкіру неоднократно до такого ступеня, що в ній розвивається запальний вже хворобовий стан, із сильним зачервоненням та болісним опухом на цілому тілі. Тож із сонцем треба бути обережним! На це особливу увагу звертає д-р П. Робінзон, президент

Фундації дослідів пістряка (рака) шкіри в Нью Йорку. Він підкреслює, що кожного року у понад 525,000 американців розвивається шкірні пістряки внаслідок надмірного опалювання шкіри сонцем чи ультрафіолетними променями. Серед тих випадків шкірних пістряків треба розрізнити троє родів новотворів. Біля 400,000 випадків є т. зв. безізнел-сел-карсіноми, які найчастіше розвиваються на поверхні носа чи доволі очолюду. Це тип найменше злосливих пістряків, які розвиваються відносно повільно не раз роками у формі плоских невеличких малих і круглих згрудьбень шкіри.

Друга група — це більш злосливі шкірні пістряки, що розвиваються в різних місцях шкірної поверхні у формі піднесених, круглих, а часом нерегулярних згрудьб з лусками на поверхні, дещо часом вразливі на тиск та часто з плоскими заглибленнями в середині такої згрудки. Статистично їх нараховують в Америці понад 100,000 випадків. Але найбільше небезпечними для людини є шкірні ракові зміни — меланоми чи меланосаркоми, темно-червоні чи чорні кольором, які розвиваються на родинках, себто окосерено забарвлених округлих малих плямках, які в більшій чи меншій мірі знаходяться на шкірі, від малої дитини починаючи — це дуже злосливі новоутвори, які, якщо в час не усунені, дають перекиди до різних органів тіла та ведуть до смерті не раз у 30 віде. Ствердженням випадків. Цей ряд шкірних пістряків відстоює росте з року на рік, і за твердженням проф. мед. В. Робінзона з Денверу,

в році 2000 треба очікувати біля 100,000 випадків. До поширювання шкірних раків причиняються деякі інші чинники, як Рентгенові наслідки різних радіоактивних тіл та діяння хемічних речовин в індустріальних країнах, зокрема ЗСА. Проте такі 90 відс. тих випадків є наслідком дії надмірного сонця чи ультрафіолетних променів, яких у більше згущеній формі затримують, створена індустрією, Заслона утворена з різних газів але найбільш з двоокису вугляка, якого випускають з повітря мільйони-мільйони автових пальників чи комини фабрик і каменів. Новотвору легеневої з шкірних раках сьогодня на околицю пояснює браком контролю росту й розвитку клітин внаслідок шкідливої дії ультрафіолетних променів на гени, що кермують розвитком здорових клітин шкіри.

Мабуть загальновідомо справно є те, що найбільш чулі на соняшні проміння є сьомоводіс блондини зі синими, сірими чи зеленими очима, та руді люди з червоним волоссям, хоч не виключені від шкідливої дії сонця і мури. Всякі згадані новотвори зміни можна виключити, в час їх усунуваючи. І про це треба думати та час від часу оглянути своє тіло, чи нема якихсь змін, грудковатих згрудьбень на шкірі, а головне добре пам'ятати географію родимок на тілі. Тому не шкодить бодяй раз у місяць оглянути своє тіло особливо старшим людям. А це важливіше всієї зміни вчано показати своєму лікарю. Коли ж ви їдете на вакації, то не бійтеся сонця. Проте вживайте умірено і в ранніх чи пополуудневих годинах та поступово починайте своє навіслювання від 15-20 хвилин, кожного дня додаючи 10-15 хвилин. Продовжуйте таку соняшину купів до півтори години денно. Ще краще поділити час на два окремі сеанси. Це в першій мірі відноситься до старших людей, які повинні теж заслоняти голову якимсь широким капелюхом. Дещо охороняють теж шкіру різні-перерізи рідкі мазі і т. зв. „лошени“. Очевидно, на морських пляжах треба це більш уважати, як в горах, бо там є сильніша дія сонця. Жінки повинні особливо увагу звертати на опалювання лиця, бо надмірне діяння сонця на шкіру лица може теж бути причиною творення передчасних зморшок. А вквітти треба хоронити теж очі від сонця, уживаючи темні окуляри, найкраще темносинього чи дещо фіолетного кольору. Але не бійтеся сонця, бо воно теж потрібне для здоров'я. Проте вживайте його оглядно та згідно зі здоровними вимогами.

Оксана Бригун-Соколик

У ВІСІМДЕСЯТИЛІТТЯ Ю. ШЕРЕГІЯ

II.

Засновником і керівником оперети „Українського народного театру“ в Празі був Ю. Шереґія два роки 1954-56. Перед своєю ліквідацією оперети УНТ була ще на гастролях у Польщі.

З 1956 по 1959 рік він був режисером „Державного сільського театру“ в Братиславі, де поставив дев'ять вистав. Коли той театр зліквідовано, Шереґія запросили до Угорського обласного театру в Комарному.

З 1960 по 1962 рік був музичним драматургом та режисером Парку культури і відпочинку в Братиславі. З 1963 по 1969 рік був він педагогом-режисером драматичного відділу Народної школи мистецтва в Братиславі. Рівночасно і режисером-гостем в Домі ЧСРД у Братиславі.

Окремим періодом у житті Юрія Шереґія була його діяльність у Югославії, яка вступила 1967 року, коли, вперше після Другої світової війни він прибув на запрошення Регіонального ради для режисеру до українських самодіяльних театральних ансамблів у Бачці, Срему, Боснії і Славонії. Тут, до 1983 року, був 12 разів і поставив 30 вистав, влаштував 29 курсів українських народних танців і молодіжну. З 832-ма учасниками простудіював 33 різні народні танці та ряд танців в оперетах — в Руському Керестурі, Вуковарі, Міклошевіцях, Петровцях, Славонському Броді, Липовлянцях, Козарі, Прияворі, Бани Луці та на семінарах на Липовачі й у Борові.

У 1971 році закінчував та заснував у Братиславі Клуб ім. Тараса Шевченка — приятеля, побратимів міста Києва, для українських громадян і молоді з кількома

секціями: драматичною, хоровою, танцювальною.

У Кошицях викладав на філії „Високої школи музичних мистецтв“ предмет „Наука про режисуру“, а також і „Науку про театр“ (1949-54). Рівночасно заснував у цьому місті Кружки Станіславського, в яких викладав і практичною аплікацією його систему про авторське „перевтілення“ до образу. У своїх постановках Ю. Шереґія придержується методи психологічного реалізму.

(Життєпис за Юрієм Гривняком та Романом Мизьом з журналу „Нова Думка“ ч. 58, січень-лютий 1987, видає Союз Русинів і Українців Хорватії, Буковар, Югославія).

Тому, що велику частину свого життя і театральної праці Ю. Шереґія провів у Словаччині, там головне і відзначили його з його патріархальним літтям, значуючи всюди про його життєрадісність, постійну систематичну працю в театрі ще й посьогодні... хоч як вже тепер активну режисуру в нашому театральному ансамблі тут не виконую, але в тих операх, що я готував з ансамблем, ще помагаю тоді, коли їдуть на гостинні виступи: отак же маємо весною грати в Празі, Запорожжя за Дунаєм“, а дві малі опери „Ноктирні“ і „Вечорниці“ на днях у Нових Замках, в травні у Межилаборцях на фестивалі драми, в Кошицях, і ще й тут знову... (січень/87, лист до Івахнюків).

Одночасно Ю. Шереґія працює над своїми споминами, які будуть великим доповненням історії українського театру: „...Весь свій час я присвячую тепер вже остаточно виконанню своїх „Театральних спогадів“, що я вже довів до 1983 року — за працю в Югославії, а ще викінчую за роки 1970-1985 про іншу діяльність — тут в нашому ансамблі і поза ним... Дуже буду радий, якщо це мені пошастить зробити хоч до року 1989!“ (з того самого листа).

Ювілят працює і над новим драматичним твором. „...Крім того працюю над третьою історичною драмою із задуманою „трилогією“, я писав по порядку спершу із 13 сторіччя — („Золотий меч“), далі з 11 сторіччя — („Анаста-

зія“), а третя буде з 9 сторіччя... Хотів би що написати до 1988 року... (той сам лист).

Словацький кварталник „Житов“ — („Життя“) присвячує величезну літовану сторінку Шереґієві, де згадано, між іншим, що „...він режисерував понад 260 оперних і театральних вистав, як автор створив 130 постатей в різних п'єсах, написав 29 театральних п'єс, на українську і словацьку мови, переложив далішніх 25 п'єс, з автором теоретичних праць орієнтованих на театральний актораматоз“.

Газета „Глас Люду“ — („Голос народу“) підкреслює його вклад у розвиток словацького театру, його постановки українських творів на словацьких сценах. „Шереґія впровадив перший раз на словацьку сцену „Наталку Полтавку“, „Запорожжя за Дунаєм“, „Сорочинський ярмарок“, „Марусю Богуславку“ та інші твори українського драматичного і оперного репертуару“ (Мікулаш Неврлі, Глас Люду, 17 січня 1987).

Автор Мікулаш Неврлі згадує, що з нагоди новітньої 80-ліття буде повторена постановка „Вечорниці“ та „Ноктирні“ Лисенка, прем'єра яких відбулася в Братиславі в листопаді 1985 року. Югославії і Чехо-Словацьчина віддають поклін людині, яка все своє життя присвятила театральному мистецтву. За свою багаторічну працю Ю. Шереґія увійшов до Енциклопедії Словаччини і дістав відзначення від словаків, як заслужений працівник культури“.

Обидві статті констатують із жалем факт, що „Історія театру“ Шереґія лежить в машиннописі, ще не видрукована, 1,350 сторінок машинопису і багато автентичних фотографій“.

На закінчення статті М. Неврлі пише, що свої успіхи завдячує Юрій Шереґія визуминню та допомозі дружини Анни... А Ю. Шереґія у листі з 27-го липня 1988 року пише: „...На днях ждемо нашого правнука...“

Тож будемо знайомим і ми тут з Юрієм Шереґієм, з його діяльністю, з його працею і перешлими визначному українському драматургові, акторові, режисерові та друковано-пластуну у його 80-ліття в далеку Братиславу сердечний привіт!

ВІРА І ПІСНЯ — ДВІ ДЖЕРЕЛЬНІ СИЛИ...

(Закінчення зі стор. 1)

Губернатор штату Нью-Йорк Том Кейн (у вищій сорочці) проголошує 18-те червня Днем української спадщини.

Виступ ансамблю «Нова» з Нью-Йорку.

На сцені амфітеатру — танцювальний ансамбль «Кавказ» з Києва.

Велике захоплення у гостей фестивалю викликали писанки.

ким обов'язком взяти участь у цьому святі української культури.

Як завжди, першими включилися у фестивалю програму кулінари. Всі вони, звичайно, ставили перед собою дві цілі: нагородити відвідувачів і принести дохід своїм церквам, культурним і громадським установам. За їх зусиль велика їм подяка. Ніхто і в гаді не має змагатися з Іваном Котляревським щодо кількості і різноманітності страв, описаних в «Енеїді». Але як добре було б хоч раз у рік на подібних фестивалях, де збирається багато гостей різних національностей, показати нашим друзям, що ми маємо не лише традиційні вареники чи пироги (на жаль, рідко зі сиром, а їх так любили наші славні предки-козаци), але й багату українську кухню, якій може позздрити не один народ. Взяти хоча б наші потлавіські галушки. Не пахне ними на фестивалях. Нема їх і в українських ресторанах. А багатство національної кухні теж свідчить про культуру народу.

Любителі спортивних баталій з цікавістю спостерігали за послідками дружин копаного і відбиванкового м'яча. В цьому році у спортивній програмі взяло участь 11 дружин, що теж є рекордом. Про підсумки цих змагань обширно розповів у «Спортивних вістях» нашої газети Омельян Твардовський, який був відповідальним за спортивну програму.

Багато відвідувачів та гостей фестивалю з цікавістю розглядали зразки українського народного мистецтва, що розмістилися на численних стендах під шатрами. Тут і кераміка, і вироби з дерева, вишивки, писанки, біжутерія. Майже кожен знаходив щось до вподоби і купував на згадку. Особливо великим попитом користувалися касети, платівки з записами музичних творів відомих ансамблів, співаків чи композиторів.

Пріємно було бачити на фестивалі багато молоді, дітей. Це ще раз свідчить, що молоде покоління українців не стоїть осторонь, а переймає традиції, кермо своїх батьків, щоб продовжити все те краще, що є в нашого народу. І взагалі увесь цей фестиваль — теж справа молоді. Бо і голова Фестивального комітету Рома Лісович-Мисків та Люба Сіра, і переважна більшість членів нинішнього комітету — молода генерація, народжена тут, на землі, що стала для їх батьків прибраною батьківщиною у грізні роки воєнного та післявоєнного лихоліття.

В год. 11:45 на площі під відкритим небом почався концерт молодих виконавців. Його відкрив танцювальний ансамбль «Запорожжя» з Перт Амбою, Н. Дж., керівником якого є Роман Шевчик. Довгими аплодисментами глядачі нагороджували кожен виступ цього ансамблю: танець «Привітальний», «Полтавський танець», «Танець зі шаблями».

А який фестиваль, чи то в Джерзі Сіті, чи то в Нью-Йорку, може обійтися без Олі Ходоби, солістки-балерини ансамблю «Гомін степів»? Олію добре знають і люблять українці Америки, Канади. На цей раз вона співала в дуєті з Даркою Лещук. І, як завжди, з великим успіхом. А для Роні Стойко-Лозинської цього річний виступ на Українському фестивалі був дебютом, хоч і вона вже відома українській публіці. У 1984 році, наприклад, Роня успішно виступила в українській програмі на Олімпіаді в Лос-Анджелесі.

Сподобався всім і популярний танцювальний ансамбль «Сизокрили» з Нью-Йорку, мистецьким керівником і хореографом якого є Рома Прийма-Богачевська — відома популяризаторка кращих зразків українського танцювального мистецтва.

Вперше на фестивалі у Голмделі виступили пастор Джордж Давидук, Павло Ходячич та Антін Верестро з української євангельської церкви в Юніоні. Вони виконали дві пісні: «Молю Тебе» і «Шасливий я». Ансамбль цей добре відомий серед євангелістів Америки, Канади, інших країн, де вони побували, а також в Україні, бо їхні виступи часто передаються через радіовисильню. Хлопці випустили уже 14 платівок і касет з найновішими чудовими релігійними піснями з України.

Після концерту відбувся спільний Молебень з участю ієрархів Української Католицької та Православної Церков Владимира Стефанука та Владимира Метислава, а також пастора євангельської церкви з Юніону, Н. Дж., Джорджа Давидука. Хлібом-сіллю привітали

Владимир і українське духовенство «соборна українська громада». Владика Стефан Сулик звернувся до зібраних зі словом-привітанням. Він згадав про початки християнства, про події, які відбуваються нині в Україні у справі легалізації УКЦеркви. «Протягом останніх двох тижнів про Українську Католицьку Церкву заговорив увесь світ. І заслуга в цьому наших братів і сестер в Україні, які, незважаючи на терор, продовжують боротися з тиранією. І тим вони здивували увесь світ», сказав Владика Сулик. Він закликав до єдності як громадської, так і церковної, бо «лише спільними силами ми зможемо вибороти кращу долю рідному народові».

Блаженніший Митрополит Метислав відчитав молитву за Україну, за братів наших і сестер, що караються у в'язницях, яку закінчив словами: «Здай нас усіх в єдину велику Христову сім'ю, щоб всі ми як брати славили величчя ім'я Твоє... Очисти нас, Тисячоліття Твоє описи над народом українським від усякого лукавого, що неважає людину та знецінює її».

Була відчитана заява першосвященства Українських Церков, прийнята 29-го травня ц.р. у Лондоні з нагоди посвячення пам'ятника св. князеві Володимирові Великому, яку присутні на Молебні зустріли бурхливими оплесками як заклик до єднання. Потім Владика Метислав виголосив патрістичну проповідь, в якій, зокрема, сказав: «День воскресіння України наближається і ми повинні бути готовими гідно зустріти його. Вся Україна відчуває це наближення. Величчя нашого народу. Наступає відродження Української Автокефальної Церкви на Україні... Україна чекає нашого голосу».

Слова Владика часто переривалися оплесками, а на очах у багатьох видніли слези — свідчення того, як глибоко народ прагне до єдності, братерства релігійного і політичного.

Були відспівані молитви Владимира Метислава, Патріархів і Кардиналів Митрополитів Іванові, Любачевському, Владимиру Стефанові, духовенству.

Об'єднаний хор католицької церкви св. Івана Хрестителя з Ньюарку та православної церкви св. Вознесіння з Мейлвуду, який співав під час Молебня, виспівав «Боже Великий єдиний».

«Я вірю, що ця наша молитва долетить до нашої України», сказав Владика Метислав і запінував національний гімн «Ше не вмерла України», який підхопила кілька тисяч громадян.

О 4-й годині почався концерт в амфітеатрі, який закінчився з вершиною фестивалю. Відкрили виступом програму голови Фестивального комітету Рома Лісович-Мисків (по-українськи) і Люба Сіра (по-англійськи). Вони привітали гостей і висловили надію, що святування ювілею Тисячоліття буде «іскрою духовного відродження і національного збудження серед українців на еміграції і на батьківщині», а також подякувала Владикам за «відвідування єдиного Молебня та зведення своєю участю цього свята» і спонсорам за фінансову допомогу. Українському Конгресовому Комітету, Комітету Тисячоліття та всім членам Фестивального комітету за

підтримку і співпрацю.

Від стейтсової Координаційної ради Відділу УККА присутніх привітали голова Володимир Янів, а від місцевого Комітету Тисячоліття його голова д-р Іван Головинський. Зі широкими словами привіту звернувся до учасників свята губернатор штату Нью-Йорк Том Кейн, який проголосив 18-го червня Днем української спадщини. Привітавши присутніх зі святом Тисячоліття Християнства, він відзначив, що українці «відіграли велику роль в економічному розвитку Америки». Привітавши телебачачих учасників фестивалю надіслав президент Рональд Рейган. І прочитала Р. Лісович-Мисків.

Соліст Стефан Шкафаровський відспівав американський гімн, який підхопили сотні глядачів.

Концерт складався з двох частин — духовної і світської. У першій частині, яка була присвячена ювілею Християнства Русі-України, були виконані переважно релігійні твори. На сцені амфітеатру виступили об'єднаний хор у складі 300 хористів (Митрополитський хор, хор «Прометей» та хор української православної церкви), відомі солісти бас Стефан Шкафаровський, тенор Богдан Чандієвський, сопрано Олена Геймур, ансамбль «Нова» з Нью-Йорку, танцювальний ансамбль «Кавказ» з Києва, «Світан-Зілля» з Міннеаполісу. Майстром церемонії був Ярослав Семчишин. На закінчення був виконаний український гімн.

Після фестивалю я запитав кількох гостей про їх враження від цього свята української культури.

Я часто буваю на етнічних фестивалях в Аргентині, але не можу назвати ні одного народу, який так підтримував би свої традиції, духовні спадщини, як робите ви, українці. За не вами честь і слава! сказав американський студент Джон Грін.

Ваші чудові пісні для мене задала! додав поляк Ян Качмарик.

Мимоволі пригадалася слава нашого поета О. Олесея.

І де ми сина беремо
Тільки вихи своє чмо,
Ворожезі в нас спирають
І не вихається криві
трагії

Багато цікавих вражень, висловлювань з України і певних причин не називаю його принципа.

На такому фестивалі вперше... Я ніколи навіть не мав подумати, що наші брати на чужині можуть мати такі чудові ансамблі, можуть так успішно організувати таке велике свято української культури. Ви почувалися тут на чужині, сказав Ева Адамчик з Джерзі Сіті.

Про фестиваль широко писала місцева американська преса, особливо з похвалою як і укріплюючись про українські пісні, танці, про любов до рідного, до збереження традицій.

Після закінчення концерту у готелі Рамала в Іст-Гановері відбулася велика забава. До танців грали оркестри «Соловей» з Голронто та «Чарівні очі» з Коннектикута.

Після закінчення концерту у готелі Рамала в Іст-Гановері відбулася велика забава. До танців грали оркестри «Соловей» з Голронто та «Чарівні очі» з Коннектикута.

Сьомого травня відбулися загальні збори Жіночої Організації з численною участю членкинь. Збори відкривала молитвою голова проф. Оксана Борушенко, яка привітала всіх присутніх та прочитала порядок нарад. Предсидницею зборів обрано Олю Горачук, секретаріювали Регіна Лапунька-Рубінець і Ангеліна Чечко.

Обширний звіт з праці управи подала Оксана Борушенко, звертаючи увагу присутніх головно на діяльність суботньої школи, в якій у цій календарній навчальній дитині дозріє українська мова, історія та географія України. Відбуто також курси народних танців, співу, пасинкаства, українських художніх вишивок. Також проведено спеціальні лекції української мови для учасників фольклорної групи «Барвінок». За цих двох років у «Рідній Школі» було до 150 учнів, поділяючи на садочки, першу, другу і третю класи і дві групи старших. Учителювали: Ангеліна Чечко, Євгенія Мазепа, Мірна Волошин-Ковалюк, Анна Марія Мазепа і Олена Марія Волошук, який голова Жіночої Організації складала призначення і найширшу подяку за труд, час і працю, що дарували на добро нашого суспільства.

У звіті проф. Борушенко відзначила працю культурно-освітньої референтури, імпрезової, організаційної, успішної опіки, музею, бібліотеки, а також організаційних зв'язків. Присутні ухвалили звітний і уступаючий управі абсолюторію.

Після короткої перерви

членкині одноголосно вибрали нову управу на каденцію 1988 у такому складі: почесна голова — Ольга Горачук; голова — Оксана Борушенко, заступниці голови — Тетяна Башин і Антонія Сисак, секретарі — Лідія Єдин і Ірена Хома, скарбнички — Ксенія Білошнік і Аллія Мацюра, культурно-освітня референтура: Ангеліна Чечко, Лідія Палужниця, Мірна Волошин-Ковалюк, Регіна Лапунька-Рубінець і Розаура Башин, імпрезова референтура: Ада Хома, Євгенія Кірчик, Емілія Квасиня, Марія Ковалюк, Марія Парубочий, Марія Прийма, Нелі Гикавий і Віра Климчук, Френделес, суспільна опіка: Анна Пасецка, Катерина Бунда, Марія Євгенія Кула, Марта Бемчук і Ольга Юркевич, музей і бібліотека: Євгенія Мазепа, Марія Кирилович Волошин і Надія Мазепа Гонсалес, контрольна комісія: Марія Волошук, Ольга Костин і Павліна Чайка Милусь. Нововибрана голова щиро подякувала за довіру до неї, і заохотила все жіноцтво до співпраці, головно в році нашого такого важливого Тисячоліття.

Присутні обмінялися думками, даючи різні пропозиції щодо організаційної праці. Предсидниця зборів Оля Горачук побажала ще більших успіхів у майбутньому та щоб жіноча організація дала росла і розвивалася на добро і славу української нації. Збори закрили відспіванням молитви «Боже Великий».

Оксана Борушенко

НЕ МЕНШ ЯК 26 ОСІБ загинули у югославській столиці від небезпечних спеки, яка стоїть там останніми днями. Як повідомляє београдська газета «Політика», в найгарячіший день, 3-го липня, в столиці загинуло від спеки 11 осіб. Минулої середи температура у Београді досягла 104 степенів Фаренгейта. Із-за цього у столиці шпиталізували прибували на третину більше хворих, ніж у звичайні дні.

ТОКІЙСЬКА ГАЗЕТА «Йоміурі Сімбун» повідомила про арешт північнокорейської супружної пари, обвинуваченої у зборі розвідної інформації і спробі завербувати громадян Південної Кореї. Заарештований 69-річний Чу Кіон Со формально займав посаду президента торговельної компанії «Сангса» і у справу фірми часто лігав з Токіо у Пхенья. При обшуку в домі Ч. Со були знайдені чимала телефонів, особисті записки та інші матеріали, які викривали його як шпигуна. За даними токійської поліції, агенти, що їх завербував Со, як японці, так і громадяни Південної Кореї, під різними претекстами відвідували Північну Корею, де проходили розвідку підготовку.

У СБІТОУ, 9-ГО ЛИПНЯ Ц.Р., в лікарні клінічної медико-перезимля помер на 61-му році життя Джейк Прессер, президент Міжнародної професійної волонтерів. Завиши професійних справ тверять, що перехід до нових професійних будівельний без зайвого розголосу, бо Д. Прессер за час свого головування змінив поставити професію на солідну організаційну базу.

В Сороковий День Смерти
бл. п.
**інж. ПЕТРА ПІКА
ПЯСЕЦЬКОГО**
ЗАУПОКІЙНІ СВ. ЛІТУРГІЇ

будуть відправлені
10-го ЛИПНЯ, 1988 р. в церкві Царя Христа
о год. 9-й рано, в Бостоні, Масс.
17-го липня, 1988 р. в церкві св. Родини
о год. 8-й рано, Вест Айсліп, Н. Й.
За молитви просить родина Покійного

бл. п.
**ЗЕНОН БОГДАН
САГАН**

проф. емерит католицького університету Niagara Falls, N.Y. У.У.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в середу, 13-го липня
1988 р. в церкві св. о. Миколая при вулиці Fillmore, Buffalo,
N.Y. о год. 10-й ранком.

У глибокому смутку:
дружина — МАРТА
доньки — ХРИСТИНА з мужем П. НОРМАННОМ
— ЛЯРИСА з мужем П. БІССОНЕТТЕ
внуки — ТАРАС, МАЯ, БОГДАН
брат — ТЕОФІЛЬ з Родиною у Львові.
дальша родина — МАРІЯ ПАШКОВСКА з Родиною
СЮРІЯ МИХАЙЛИШИН з Родиною, МАРІЯ
МУЛЬКЕВИЧ І СЛАВА САЙКЕВИЧ у Львові.

**НОВЕ АДВОКАТСЬКЕ
БЮРО**
PAUL CHUMAK O. C.
NESTOR WOLICKI
Associates in the Practice of Law
2323 Bloor Str. W.
Suite 213
Toronto, Ont.
M6S 4W1 Tel.: 763-3553
Area code (416)

**ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ
в ГАНТЕРІ**
(MUSIC AND ART CENTER OF GREENE COUNTY
P.O. Box 20, JEWETT, N. Y. 12444)

приймає вписи на курси народного мистецтва

Вишивання	від 25 — 29 липня
Кераміка	від 1 — 5 серпня
Писання писанок	від 8 — 12 серпня
Гердани	від 15 — 19 серпня
Співання пісень	від 8 — 19 серпня
Традиційне печиво (жорновий і ін.)	від 22 — 24 серпня

Курси відбуватимуться від понеділка до п'ятниці
(10:00-12:30) для учасників від 12 року життя
(співання від 8 років)

Оплати за курси — 15.00 дол., за співання — 25.00 дол.
Голоситися листовою або телефонічно на число
(518) 989-6479.

**ВИСТАВКА КАРТИН
ГАЛИНИ МАРКІВ
ГАНТЕР, Н. Й.**

Тут 17-го ЛИПНЯ (по Службі Божій)
в МОТЕЛІ КСЕНА відкривається виставка картин
Галини Марків з Вудбрідж, Конн. яка триватиме
до 13-го серпня включно.

ПРОІРАНСЬКА ТЕРОРИСТИЧНА група Організація революційної справедливості передала в редакцію бейрутської газети „Ан Нагара“ заяву такого змісту: „Увесь світ знає, що в наших руках досить козирів, одним з яких ми вважаємо американських закладників. Ми не вагатимемося прийти на підставі заходів щодо вбивств і їх спільників. Присутність флоту ЗСА в районі Перської затоки ставить під загрозу американські інтереси і життя американців у всьому світі“. До заяви була прикладена фотографія з паспортів одного із закладників — американського журналіста Едварда Трейсі. Організація революційної справедливості твердить, що в її руках перебуває ще один американець — співробітник Американського університету в Бейруті Джозеф Сісінніо.

HUCULKA

Icon & Souvenir's Distribution

2860 Buhre Ave. #2R

Bronx, N.Y. 10461

Tel: (212) 931-1579 after 6 p.m.

Представництво і гуртня ручно вишиваних блузок для дітей і дорослих.

Вишита блузка, це найкращий подарунок з нагоди святкування 1000-ліття Хрищення України.

Маємо ще на складі деякий запас книжки

СЛОВО

Збірник ч. 11

Література, мистецтво, критика, мемуари, документи

Видавництво „Новий Шлях“, Торонто, 1987, Об'єднання

Українських Письменників „Слово“, стор. 340.

Тверда обкладинка, ціна 15.00 дол.

Набувати можна у книгарні Свободи.

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стею Нью Джерсі обов'язує додати до ціни 6% ставкового податку.

Англійське видання

ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ

за редакцією ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА,

дочірній редактор ДАНИЛО ГУЗАР-СТРУК

1-ий і 2-ий з циклів п'ятих томів, які мають вийти до 1992 р.

A-F — 119.50 дол. — 968 стор.

G-K — 125.00 дол. — 737 стор.

Алфавітична Енциклопедія України, базована на 25 роках праці, компетентне зведення і доповнення видання „Енциклопедії Українознавства, вповні ілюстроване кольоровими і чорно-білими фотографіями і численними мапами, першорядний показник життя і культури українців в Україні і діаспорі.

Видання University of Toronto Press, накладом Канадського Інституту Українських Студій, Наукового Товариства ім. Шевченка і Канадської Фундації Українських Студій.

Набувати можна у книгарні Свободи.

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стею Нью Джерсі обов'язує додати до ціни 6% ставкового податку.

Український Народний Союз

пошукує повністю або частково

затруднених, досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

і

ЗАГАЛЬНИХ АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов

на околиці.

Торонто, Монреаль, Едмонтон, Вінніпег

та інших теренів

• Допоміжні інформації

• Платня у формі зачету

• Комісове

• Всі беніфіти

Звертатися до:

Mr. JOHN HEWRYK

Supreme Director for Canada

327 Mc Adam Ave.

Winnipeg, 4. Man.

Canada R2W 0B3

Tel: (204) 582-8895

або до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Tel: (201) 451-2200

Комітет Оборони Української Спащини

та

Головний Екзекутивний Комітет

Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну

2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців

3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund

c/o Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із вивченням виразом цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість

стеит

поштовий код

Д-р М. Лісничий — новий український лікар в Пенсильванії

З приємністю повідомляємо, що українська спільнота збагатилася ще одним професіоналістом, доктором медицини Миколою Лісничим.

Микола є сином Олексія Лісничого та Катерини Архимович-Лісничої, доньки нашого визначного вченого с. п. проф. Олександра Архимовича. Середню школу закінчив 1976 року, а сестейтський університет Нью Йорку в Стоні Брук в 1980 році, отримавши ступінь бакалавра з біології і хемії.

В тому ж році М. Лісничий почав навчання в медичній школі в Тампіко Мехіко. Після двох років, склавши відповідні американські іспити, продовжує науку в Бруклінській медичній школі, де в 1985 році отримав диплом доктора медицини в ділянці внутрішніх хвороб та хірургії.

Від липня 1985 року після закінчення навчання молодий лікар відбув практику внутрішніх хвороб в Медичному центрі Річмонду, Н. Й., яку й закінчив в червні ц.р. з правом провадження приватної практики.

Будучи школярем, Микола перебував щороку в літніх таборах на „Верховині“ та в таборі ОДУМ

Д-р М. Лісничий

„Київ“ біля Кергонксон, Н. Й. Він послуговується гарною українською мовою.

Висловлюємо признання успіху на трудному шляху до досягнення наміченої мети та бажаємо рівнож успіхів в його професійній праці.

Н. Н.

Світлий...

(Закінчення зі стор. 2)

традицію, бо довго працював він як диригент у стрийському „Бояні“. В його хорі панувала завжди незвичайна дисципліна, а що були в ньому теж гарні танцюристи, тому поява хору Остапа була всього побажана й розбуджувала товариське життя. Кожен його виступ у „Зорі“ поглиблював національну свідомість мішанства.

У 1903 році з нагоди свого 35-літнього ювілею приїхав до Львова М. Лисенко з С. Єфремовим і Є. Чкаленком. Галицька Україна шанувала нашого великого музиканта концертом. У залі т. зв. старого театру, в тій самій залі, у якій 1847 року концертував славний Франц Ліст, диригував О. Нижанківський хором, що складався з трьох сотень співаків.

Але О. Нижанківський був не тільки композитор і диригент, але й визначний громадський діяч. У його домі в Дулібах і Заваді сходилися шпелі доволі численні вчителі, що їх О. Нижанківський запрошував на обід. Після обідів велися тут постійні гуртки про організацію громадського життя. Постійними гостями парох-композитора були такі заслужені народні вчителі як Петро Кобат, Інокентій Захарів, Омелян Пасіка та Іван Гавран. Між хазяїном дому й тими людьми панувала щира атмосфера й постійна виміна думок. Вони складали йому звіт із своєї щоденної роботи в своїх громадах, а він давав їм напорами. Після таких відомлень розвивалася дискусія, обговорювалося питання подальшої праці. Вчителі реалізували в своїх селах думки О. Нижанківського й вели установи, які він оснував у трьох селах, що належали до його парафії (Заваді, Дулібі й Голобути). Сміло можемо сказати, що якщо ті три села належали в стрийському повіті до найкращих і найсвідоміших, то це заслуга О. Нижанківського та його співпрацівників, народних учителів.

Завдяки О. Нижанківському постанала в Заваді перша „райфайтенка“. Була це перша кредитівка в тих трьох селах і неодиє хазяїство врятувала вона від руїни.

Нижанківський і Кобат часто думали про молочарство, але ні один із них не мав підготовки до ведення цієї важливої ділянки сільськогосподарства. Тому О. Нижанківський звернувся до д-ра Є. Олесницького, а

цей знайшов незабаром такого фахівця. Людиною, яка прийшла перевести в діло мрії О. Нижанківського й Кобата, був мазур з-під Ряшів Ян Бедронь. Під його керівництвом відбувся в Заваді курс перших українських молочарів, яких було небагато. Потім варшавські перенесено до Стрия і основано там центральну під назвою Крайовий Молочарський Союз у Стрию. Основниками його були О. Нижанківський і О. Северин Бурачок, парох Яковень біля Журавна.

„Красний Молочарський Союз“ розпочав з 1905 року свою діяльність при стрийській філії „Просвіти“, а в 1907 році перетворився він у самостійне зареєстроване товариство. З нього розвинулися пізніше славний „Маслосоюз“, одна з найбільших економічних установ української Галичини. Нижанківський був директором Крайового Молочарського Союзу. Згадуючи ті часи, писав Андрій Кігичак у своїй статті „Кістка масла“ в аргентинському „Українському Слові“: „Тому, що О. Нижанківського було всього повно, я вважав, що він між усіма „найстарший“. Там же трохи далі читаємо: „Коли вже все було готове, то пригадує собі, що О. Нижанківський заковтував руки й чистив мотор. Як на одних загальних зборах ревізійна комісія не затвердила видаток, який О. Нижанківський не хотів ближче вяснити, що за те його опозиція атакувала. Мало втративши часу, що ті гроші пішли до фінансового сектора на звільнення з тюрми невдачного Січинського“.

Знаменита сільськогосподарська виставка в Стрию 1909 року, яка стала переломною подією в економічно-культурному житті Галичини, завдячувала теж багатому О. Нижанківському. Він брав діяльну участь у комітеті технічного переведення цієї виставки.

Втілював О. Нижанківський великою пошаною у своїх і чужих. Мав великий голос у стрийській Повітовій раді, якої був віцемером. Не зважаючи на це, коли тільки перші польські військові частини зайняли Стрий, його виведено поза залізничні тори і без суду розстріляно. Сім'я покійного зверталася до барона Броніцького, щоб інтерв'ював. І хоч Броніцький запевнив сім'ю, що „ксенду маршалоку внос з глови не спадне“, його таки розстріляли.

Тіло О. Нижанківського спочиває в родинній гробниці на кладовищі в Стрию, з яким тісно зв'язана вся його громадська діяльність.

Маємо ще на складі деякий запас книжки

Марії Лівницької

„НА ГРАНІ ДВОХ ЕПОХ“

Накладом Наталі Лівницької-Холодної, Видання Комітету.

Нью Йорк, 1972, сторін 355. Ціна 10.00 дол.

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

New Jersey residents add 6% sales tax.

Закінчення школи це звичайно велика подія в житті молодого людини. Цьогоріч на матурі повинна записатися в пам'яті сімох студенток „Рідної Школи“ в Рочестері, Н. Й., як подвійне свято, бо вона якраз припала на час святкування 1000-ліття Хрищення України.

У суботу, 21-го травня ц.р., усіми іспитами закінчили 11 років навчання в „Рідній Школі“ такі студенти: Христия Дінгер, Адриана Кулик, Ліля Кулик, Уляна Лужецька, Лариса Макогон, Адриана Полоні Тана Харамбура. Членами іспитової комісії були: мгр Павло Малир, президент, директор Петро Лещиншин і вчитель Валентина Макогон, Марія Павлюк і Ізабелла Оменнінська.

Батьки наших абітурієнтів вирішили цьогорічне закінчення школи відзначити бенкетом і забавою в залі православної церкви св. Покрови. Святом провадила В. Макогон, яка вив'язалася зі свого завдання дуже добре.

Вечір почався входом на сцену випускників у супроводі опікунки класу І. Оменнінської під звуки фортепіанового маршу „Rompe and circumstances“, виконавкою Анною Сорохтей при оплесках присутніх.

В Макогон тепло привітала збіраних і після вступного слова представила почесний стіл, а опікунка класу запозувала абітурієнтів і їх родичів.

Після молитви, яку провів О. Іван Кашак з церкви св. Йосафата, В. Макогон відчитала привіт від 47-го і 120-го Відділів США. Далі привіт і побажання зложили особисто: інж. Роман Кушіль від УККА, Іван Олексин від Українського Братського Союзу, Євген Кулик від батьків, мгр Микола Дупляк редактор тижневика „Народна Воля“, мгр Петро Лещиншин і від абсолютів А. Полоні. В. Макогон час від часу прикрашувала програму влучно підібраними гуморесками.

На кінець прийшла довго очікувана хвилина вручення матуральних свідоцтв. П. Лещиншин і І. Оменнінська вручали абсолютам дипломи й малі подарунки, бажаючи їм даліших успіхів.

Присмерно несподіванкою для студентів був грошовий подарунок в сумі 25 доларів для кожного абсолю

Сестра Іларія Токай, ЧСВВ, відійшла у вічність

Сестра Іларія Токай, ЧСВВ, померла 25-го червня ц.р., на 75-му році життя і 57-му монашого життя. Родом з Південної Кароліни, Марію Токай з родиною, кузнів Едварда і Олену Гілл з Делаверу, та приятелів і знайомих в Філадельфійській і пітсбурзьких околицях.

Отель шамб. Михайло Федорович, генеральний вікарій і парох Катедрі у Філадельфії і о. Олександр Гавкалюк, ЧСВВ, настоятель новиків в Глен Ков, Н. Й., відслужили Парастас 27-го червня о год. 7-й вечора в монастирській каплиці в Факс Чейсі. Диякон Іван Цюрпіта асистував. Сестра Германа, ЧСВВ, провадила хор Сестер під час Парастасу.

Похоронна Свята Літургія і відправа відбулися в віаторок, 28-го червня о год. 10:30 вранці. Отель Гавкалюк, ЧСВВ, відслужив похоронні відправи. Служував похорон на цвинтарі Сестер у Факс Чейсі.

Сестра Іларія залишила в смутку своїх монаших співсестер, свою рідню, знайомих та добродіїв, сестру Роже Єнчик з родиною в Пітсбургу, брата Михайла з родиною та племінників і племінницю в околиці Пітсбургу: Михайла Єнчик з

родиною, Роберта з родиною, Роналда з родиною, Деніса, Патріккію Гілл, Михайла з родиною в Північній Кароліні, Марію Токай з родиною, кузнів Едварда і Олену Гілл з Делаверу, та приятелів і знайомих в Філадельфійській і пітсбурзьких околицях.

Похоронна Свята Літургія і відправа відбулися в віаторок, 28-го червня о год. 10:30 вранці. Отель Гавкалюк, ЧСВВ, відслужив похоронні відправи. Служував похорон на цвинтарі Сестер у Факс Чейсі.

Сестра Іларія залишила в смутку своїх монаших співсестер, свою рідню, знайомих та добродіїв, сестру Роже Єнчик з родиною в Пітсбургу, брата Михайла з родиною та племінників і племінницю в околиці Пітсбургу: Михайла Єнчик з

С. Єроніма Роман, ЧСВВ

ДВІСТІ ЛИСТІВ Б. АНТОНЕНКА-ДАВИДОВИЧА

Передмова і примітки Дмитра Чуба

Видавництво Ластівка, Об'єднання Українських Письменників Слово — Австралійська Філія, Мельбурн, Австралія, 1986, стор. 272.

Тверда обкладинка \$18.00

М'яка обкладинка 14.00

Михайло Островерха — БЛИСКИ І ТЕМРВА

Спомини з років Визвольних Змагань.

Нью Йорк, 1966, стор. 208, ціна \$8.00

Олекса Гай-Головоко — ПОЄДИНОК З ДІАВОЛОМ

Фільми наших днів. Том II.

Видавців Іван Тиктор, Вінніпег, Клуб Приятелів Української Книжки, 1950, друком Трідент Прес, стор. 160.

Ціна \$5.00

Петро Карпенко-Кринич — ІНДІАНСЬКІ БАЛАДИ

Нью Йорк, 1968, стор. 95, ціна \$5.00

Замовляти:

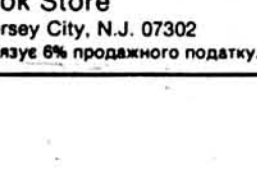
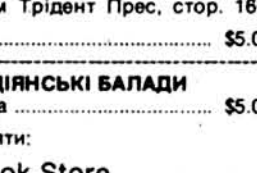
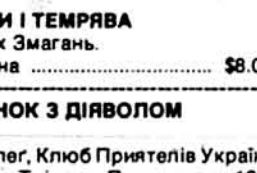
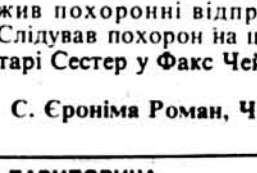
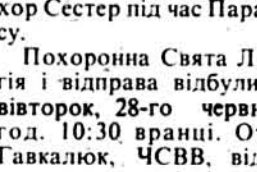
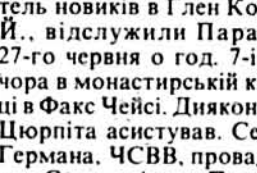
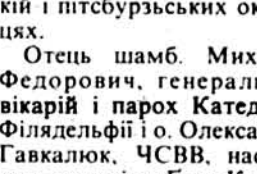
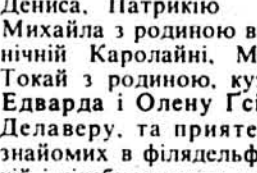
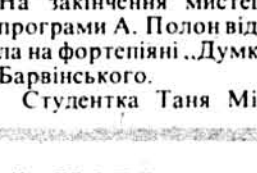
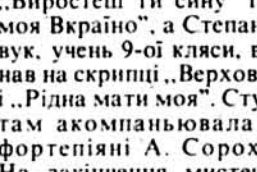
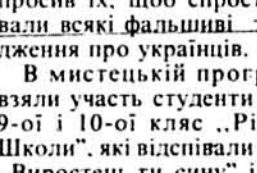
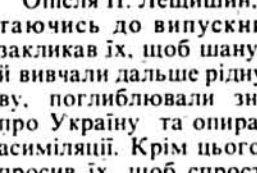
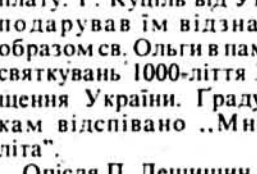
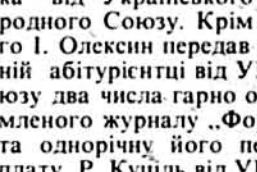
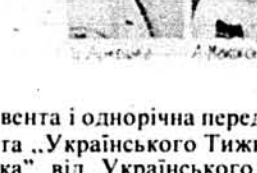
Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стею Нью Джерсі обов'язує додати до ціни 6% ставкового податку.

Кінцеві іспити в „Рідній Школі“ в Рочестері

АБІТУРІЕНТИ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА-1988 РОЧЕСТЕР, Н.Й.

відчитала прощальне слово від 10-ї класи до абітурієнтів і вручила кожній із них квітку. Квітами були також обдаровані присутні вчителі Школи Українознавства. Ірина Лужецька, голова Батьківського Кружка, подякувала всім присутнім за участь у святі, а членам кружка і всім добровольцям за поміч при влаштуванні вечора.

Дир. П. Лещиншин від учительського збору і Батьківського Кружка зложив щирі подяки Церковній раді церкви св. Покрови під проводом Федора Федоренка за безкоштовне вживання церковної зали. Крім цього, він висловив сердечну подяку І. Лужецькій, голові Батьківського Кружка, його членам та всім, що своєю працею причинилися до успішного проведення цієї імпрези.

Велика подяка належить учителям В. Макогон за її вміння ведення програми, а А. Сорохтей за поміч і фортепіанний супровід під час мистецької програми.

Отель І. Кашак молитвою закінчив програму. Опісля при звуках оркестри „Нічна мелодія“ молоді і молоді духом продовжували імпрезу танцями.

Ізабелла Оменнінська

ВІДІЙШЛИ

• ВІД НАС •